

تحلیل تطبیقی و رتبه‌بندی شاخص‌های کیفیت زندگی بر پایه عدالت اجتماعی در مناطق هم‌جوار ناهمگون شهری، مورد پژوهش: کوی گلستان و کوی چنیه اهواز

پرویز سلیمانی مقدم^{۱*}، عبدالنبی شریفی^۲، صادق الهیاری^۳، محمد بافقیزاده^۴

۱. استادیار، گروه جغرافیا، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

۲. استادیار، گروه جغرافیا، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

۳. استادیار، گروه جغرافیا، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

۴. استادیار، گروه جغرافیا، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۲/۲۸ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۲/۳۰

Comparative Analysis and Ranking of Quality of Life Indicators based on Social Justice in Neighboring Heterogeneous Urban Areas, Case Study: Golestan and Choneibe neighbourhoods, Ahvaz

Parviz Soleimani Moghadam^{1*}, Abdul Nabi Sharifi², Sadegh Allahyari³, Mohammad Bafghizadeh⁴

1. Assistant Professor, Department of Geography, Payam Noor University, Tehran, Iran.

2. Assistant Professor, Department of Geography, Payam Noor University, Tehran, Iran.

3. Assistant Professor, Department of Geography, Payam Noor University, Tehran, Iran.

4. Assistant Professor, Department of Geography, Payam Noor University, Tehran, Iran.

Received: 19/Sep/2023

Accepted: 19/May/2024

چکیده

این پژوهش در پی تحلیل تطبیقی و رتبه‌بندی شاخص‌های کیفیت زندگی با تأکید بر مفهوم عدالت اجتماعی در محلات هم‌جوار ناهمگون شهری در دو محله گلستان و چنیه در شهر اهواز می‌باشد. این مقاله از لحاظ روش، توصیفی و تحلیلی و از نظر هدف کاربردی است. برای انجام این پژوهش ابتدا شاخص‌های مربوط به مفاهیم کیفیت زندگی (اجتماعی، کالبدی، اقتصادی و خدماتی) و عدالت اجتماعی (آموزشی- فرهنگی، بهداشتی درمانی، اداری انتظامی و اوقات فراغت) استخراج و برای هر کدام گویه‌هایی تعریف گردید. در گام دوم پرسشنامه‌های محقق‌ساخته طراحی و به تعداد ۳۸۰ نمونه میان شهروندان محدوده موردنظر مطالعه براساس فرمول کوکران و روش نمونه‌گیری تصادفی، توزیع و نتایج استخراج گردید. تحلیل آماری داده‌ها با استفاده از آزمون T مستقل نشان داد که محله گلستان در تعاملی ابعاد کیفیت زندگی شامل (اجتماعی، کالبدی، خدماتی و اقتصادی) با میانگین مجموع (۳/۸۵) از محله چنیه با میانگین مجموع (۲/۴۶) به شکل معنی‌داری بالاتر می‌باشد. همچنین در بررسی شاخص‌های مختلف عدالت اجتماعی (آموزشی و فرهنگی، بهداشتی و درمانی، اداری- انتظامی و اوقات فراغت) نیز محله گلستان با میانگین مجموع (۳/۷۹) به شکل معناداری بالاتر از محله چنیه با میانگین مجموع (۲/۳۹) است. ضمناً نتایج حاصل از رتبه‌بندی شاخص‌های مورد استفاده در این پژوهش با استفاده از مدل SAW نشان داد که اختلافات مشاهده شده، بیشتر در ابعاد کالبدی اقتصادی و اجتماعی نمودار است.

واژگان کلیدی: کیفیت زندگی، عدالت اجتماعی، محله گلستان، محله چنیه، آزمون تی، مدل SAW.

Abstract

This research has been conducted with the aim of comparing and ranking quality of life indicators with an emphasis on the concept of social justice in heterogeneous urban neighborhoods in Golestan and Choneibe neighborhoods in Ahvaz city. This article is descriptive and analytical in terms of method and practical in terms of purpose. In order to carry out this research, at first, indicators related to the concepts of quality of life (social, physical, economic, and service) and social justice (educational-cultural, health care, administrative, policing, and leisure time) were extracted and items were defined for each. In the second step, researcher-made questionnaires were designed and 380 samples were distributed among the citizens of the study area based on Cochran's formula and random sampling method, and the results were extracted. The statistical analysis of the data was done using the independent T-test and showed that Golestan neighborhood is significantly higher in all dimensions of quality of life (with a total average of 3.85) than Choneibe neighborhood (with a total average of 2.47). Also, in the examination of various indicators of social justice, Golestan neighborhood with total average of (3.79) is significantly higher than Choneibe neighborhood with total average of (2.39). In addition, the results of Indicators ranking using the SAW model showed that the observed differences are mostly in physical, economic and social dimensions.

Key words: Quality of Life, Social Justice, Golestan, Choneibe, T-test, Saw Model.

Corresponding Author: p_soleimanmoghadam@pnu.ac.ir

مقدمه

کیفیت زندگی یکی از موضوعاتی است که در علوم انسانی، اجتماعی و بهداشتی مورد مطالعه قرار گرفته و به طور گسترشده‌ای استدلال شده است که مفهومی پیچیده و چندبعدی است که تعریف آن دشوار است (Antigoni, 2020: 3). در مفهوم کیفیت زندگی طیف گستردگی از تعابیر همچون دستیابی جوامع مرفه، شرایط محیطی خوب و احساس خوشبختی و رضایت افراد به کار گرفته می‌شود.

(Roz et al, 2007:45 & Antigoni, 2020: 3)

در چند دهه گذشته، با توجه به تمایل افراد به مهاجرت به شهرهای بزرگ و کلان‌شهرها با توجه به فرصت‌های اقتصادی مناسب در آن‌ها، شاهد رشد چشم‌گیر جمعیتی در این شهرها بوده‌ایم که این امر خود منجر به ایجاد چالش‌ها و مسائلی شده است (قلعه‌نوی و همکاران، ۱۴۰۱: ۱۰؛ ذاکرحقیقی و عاشورلو، ۱۴۰۰: ۱۰). از آنجایی که شرایط محیط طبیعی و زندگی، نیازهای افراد یک جامعه و همچنین اهمیت این نیازها به طور مداوم در طول زمان در حال تغییر است، بنابراین ارزیابی کیفیت زندگی همچنان در کانون توجه پژوهشگران قرار دارد. بسیاری از مطالعات جنبه فضایی کیفیت زندگی را گزارش کرده‌اند، که زیربنای اهمیت «مکان خوب» به عنوان مکانی است که مردم در آن زندگی خوبی دارند (Murgas et al, 2016: 553) بر این اساس ارزیابی کیفیت زندگی با ارزیابی مکان مرتبط است. به گفته مورگاش و کلوبوکنیک^۱ (Murgas & Klobucnik, 2016: 35) هنگام تلاش برای ارزیابی یک مکان، کیفیت آن را بررسی می‌کنیم که می‌تواند با استفاده از دامنه وسیعی از شاخص‌های جمعیتی، اجتماعی، اقتصادی و زیستمحیطی و همچنین با توجه به امکاناتی که می‌توان در آنجا یافت با آن اندازه‌گیری شود (Weziak, 2016:87 & Bougouffa, 2018: 991).

جنبه فضایی کیفیت زندگی، نیز مورد علاقه فزاینده دولتها و مقامات محلی قرار گرفته که با تصمیمات دشوار و پیچیده‌ای در مورد چگونگی تبدیل مناطق و شهرها به مکان‌های بهتر برای زندگی رو برو هستند. بهبود کیفیت زندگی، اغلب در برنامه‌های سیاست‌گذاری تصمیم‌گیرندگان و همچنین مطالعات متعددی برای ارزیابی کیفیت زندگی، توسط دولتها و همچنین کشورهایی اروپایی و جهانی انجام شده است (Eurofound, 2017 & UN-). موسسه تحقیقاتی یوروфонد^۲ در گزارش کیفیت

زندگی کشورهای اروپایی مربوط به سال ۲۰۱۶، «کیفیت زندگی» را یک مفهوم گسترده و دربرگیرنده رفاه فردی، کیفیت خدمات عمومی و کیفیت کلی جامعه و شامل بررسی معیارهای ذهنی و عینی، نگرش‌ها و ترجیحات و اولویت‌ها، منابع و تجربیات مردم می‌داند (Eurofound, 2017: 1). با توجه به ماهیت چندبعدی کیفیت زندگی، تعدادی از مسائل مفهومی و روش‌شناسخنی مانند عدالت اجتماعی در یک مطالعه کیفیت زندگی از اهمیت بالایی برخودار است (Pacione, 2003 & Van Kamp, 2003).

توسعه شهرنشینی و بزرگ شدن شهرها در دهه‌های قبل چنان بوده که منجر به ایجاد بی‌تعادلی در چگونگی استفاده از اراضی شهری شده است؛ درحالی که اغلب این تبدیلات و تغییرات بدون برنامه‌ریزی صورت گرفته و متناسب با نیاز جامعه نبوده است (قلعه‌نوی و همکاران، ۱۴۰۱: ۱۰؛ ذاکرحقیقی و عاشورلو، ۱۴۰۰: ۱۰).

توسعه شهرنشینی باعث پیدایش مسائل و مضلاتی همچون کمبود مسکن گسترش حاشیه‌نشینی و فقر شهری، عادلانه نبودن توزیع کاربری‌ها و بنتیج آن‌ها گسترش نابرابری‌های اجتماعی و ایجاد فاصله‌های طبقاتی شده است (رجی و خستو، ۱۳۹۸: ۹۸؛ موسوی و همکاران، ۱۴۰۱: ۱۶۴). اصلی‌ترین عامل بحران‌های جوامع بشری ریشه در نابرابری‌های اجتماعی و عدالت ناکافی دارد. از جمله عواملی که باید در زمینه عدالت رعایت شود، توزیع مناسب کاربری‌ها و به کارگیری درست فضاهای در سطح نواحی و محلات شهری است (امانپور و حسن‌پور، ۱۳۹۶: ۲-۳).

یکی از مشکلات مشهود در برنامه‌ریزی شهری در ایران، ارائه نشدن الگوهای مؤثر در زمینه کاهش نابرابری‌های موجود شهری و ترویج عدالت فضایی است. تبیین مفهوم عدالت فضایی در شهر و کاربری کردن آن می‌تواند به برنامه‌ریزی شهری کمک شایانی داشته باشد. (افشارنیا و همکاران، ۱۴۰۰: ۹۸۱).

مطالعات فراوانی در مورد کیفیت زندگی در جهان همچنین ایران با توجه به انواع ساختارها انجام شده است اما در این مورد شاخص‌های کیفیت زندگی بر پایه عدالت اجتماعی کمتر کار شده است. لذا این پژوهش به مطالعه تطبیقی شاخص‌های کیفیت زندگی بر پایه عدالت اجتماعی در دو محله گلستان و چنیبه در شهر اهواز پرداخته است، تا با ارائه راهکارهای مناسب به هدف اصلی برنامه‌ریزی شهری که همان تأمین رفاه مردم از طریق ایجاد محیطی بهتر و با کیفیت همراه با توزیع عدالت اجتماعی همراه با بالا بودن کیفیت زندگی دست یابد و برای این مهم دو محله در شهر اهواز را به عنوان محدوده تحقیق انتخاب کرده است. شهر اهواز به عنوان مرکز استان خوزستان یکی از کلان‌شهرهای ایران است

1. Morgash & Klobocnik

2. Research Institute Eurofound

کیفی مردم شهر پاسخ گوید. این مفهوم ابتدا به حوزه‌های بهداشتی، زیست‌محیطی و بیماری‌های روانی محدود می‌شد اما طی دو دهه گذشته به مفهومی چندبعدی بسط یافته است. مباحثت مربوط به کیفیت زندگی از دهه ۱۹۰۴ میلادی وارد مطالعات رشته‌های مختلف از جمله جغرافیا گردید (Velibeyglu, 2014: 98. & 2018: 45).

(Rajabi et al, 2018, & Beriaji et al, 2018) کیفیت زندگی مقوله‌ای میان‌رشته‌ای و مفهومی چندبعدی و پویا است که متشکل از ابعاد عینی و ذهنی است که از زمان و مکان جغرافیایی و نظام ارزشی جامعه تأثیر می‌پذیرد و به احساس رضایت فرد از شرایط زندگی اطلاق می‌شود. برنامه‌ریزی برای ارتقای کیفیت زندگی با آمار و ارقام عینی و واقعی از زندگی شهروندان و با درک روانی و ذهنی افراد از موقعیت زندگی آن‌ها در ارتباط است (قالیباف و همکاران، ۱۳۹۲: ۳۳). در واقع استفاده از مفهوم کیفیت زندگی شهری در برنامه‌ریزی شهری حداقل می‌تواند در دو مرحله از فرایند برنامه‌ریزی مورد استفاده قرار بگیرد. مرحله اول جایی است که برنامه‌ریزان می‌خواهند چشم‌انداز صحیح و قابل‌اطمینانی از وضعیت موجود شهر داشته باشند. در واقع در این مرحله برنامه‌ریزان در پی آن هستند تا اولویت‌ها و مسائلی را که از اهمیت بیشتری برخوردار هستند، به طور ویژه مورد توجه قرار دهند، که بررسی ابعاد مختلف کیفیت زندگی شهری می‌تواند راهنمای مناسبی برای آن‌ها در این مرحله باشد. مرحله دوم جایی است که برنامه‌ها و پژوهش‌ها می‌بایست مورد ارزیابی قرار گیرند تا سودمندی و کارایی آن‌ها تأیید شود. در این مرحله نیز بررسی اثراتی که این برنامه‌ها و پژوهش‌ها بر روی ابعاد مختلف کیفیت زندگی شهری می‌توانند داشته باشند، راهنمای مناسبی را برای برنامه‌ریزان و تصمیم‌گیران به وجود می‌آورد. در واقع برنامه‌ها و پژوهش‌هایی می‌تواند سودمندی و کارایی داشته باشد که در نهایت منجر به بالا بردن کیفیت زندگی شهری شود و به خصوص برخی ابعاد آن را که بیشتر مورد توجه برنامه‌ریزان شهری است، ارتقا دهد (لطفي و همکاران، ۱۳۹۲: ۶۹).

مفهوم کیفیت زندگی از سال‌های دهه ۱۹۹۴ با رویکرد فضایی و ناحیه‌ای وارد ادبیات جغرافیایی شد، در ایران نیز آغاز این بررسی‌ها را می‌توان از دهه‌های ۴۰ و ۵۰ شمسی دانست، زیرا در همین زمان است که رشد شتابان شهری در ایران آغاز گردید و به موازات آن مشکلات شهری نمایان شد (Faraji & Azimi, 2017: 34)، با بررسی شاخص‌های کیفیت زندگی به این نتیجه رسیده‌اند که از بین شاخص‌های موردستجوش، شاخص زیست‌محیطی بیشترین بار عاملی و شاخص تفریح و اوقات فراغت کمترین وزن

که در بخش مرکزی شهرستان اهواز قرار دارد. این کلان‌شهر با جمعیت ۱۲۷۸۷۴۲ نفر (محدوده مصوب) و ۱۳۲۴۳۱۲ نفر (محدوده خدمات شهری) و مساحت ۱۸۸۰۶/۴۴ هکتار (با احتساب رودخانه کارون ۱۹۴۹۴/۰۱ هکتار) هشتمین شهر پرجمعیت ایران به شمار می‌آید.

همچنین اهواز، بزرگ‌ترین و پرجمعیت‌ترین شهر جنوب غربی کشور است (سالنامه آماری شهر اهواز، ۱۴۰۱: ۱۱ و ۳۲). شرکت ملی مناطق نفت‌خیز جنوب (بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت ایران)، شرکت ملی حفاری ایران (بزرگ‌ترین شرکت حفاری کشور)، شرکت فولاد خوزستان از تولیدکنندگان بزرگ فولاد خام کشور و برخی از بزرگ‌ترین کارخانه‌های مادر کشور در اهواز قرار دارند. رودخانه کارون پرآب‌ترین رودخانه ایران، با سرچشمه گرفتن از زرده‌کوه، با ورود به اهواز، این شهر را به دو بخش شرقی و غربی تقسیم می‌کند. میدان نفتی اهواز، بزرگ‌ترین میدان نفتی ایران و سومین میدان بزرگ نفتی جهان، در محدوده این شهر قرار دارد. در محلات مختلف شهر اهواز با وجود همه این منابع و ظرفیت‌ها، مشکلات کیفیت زندگی و عدالت اجتماعی کاملاً مشهود است و بعضی در بین بعضی از محلات تفاوت بسیار زیادی از نظر کیفیت زندگی و عدالت اجتماعی مشاهده می‌شود.

هدف اصلی این پژوهش، مطالعه تطبیقی شاخص‌های کیفیت زندگی بر پایه عدالت اجتماعی شهری در کوی گلستان و کوی چنبیه در شهر اهواز می‌باشد. در پژوهش حاضر با توجه به شاخص‌های عینی این دو محله در شهر اهواز از روش استنادی و توصیفی و مشاهده‌های میدانی استفاده شده و به مقایسه شاخص‌ها پرداخته شده است. نتایج این مطالعه تطبیقی می‌تواند به ارزیابی سیاست‌ها و رتبه‌بندی مکان‌ها و تدوین استراتژی‌های برنامه‌ریزی در شهر کمک کرده و درک و اولویت‌بندی مسائل محلات را در این شهر برای برنامه‌ریزان و مدیران شهری به منظور ارتقای کیفیت زندگی شهروندان تسهیل سازد. از میان انبوه مفاهیم نگاشته شده در حیطه کیفیت زیست انسان‌ها، دو مفهوم کلیدی کیفیت زندگی و عدالت اجتماعی در این پژوهش مورد بحث قرار گرفته‌اند.

مبانی نظری

مفهوم کیفیت زندگی یکی از رویکردهای نوین در زمینه اصلاح و تکامل توسعه است که در پرتو نفوذ این مفهوم رویکردی جدید در عرصه برنامه‌ریزی شهری شکل گرفته است که معتقد است برنامه‌ریزی شهری علاوه‌بر توجه به اهداف کالبدی باید به نیازهای

دومین معیار و استحقاق به عنوان معیار سوم بیان می کند. از نظر ایشان اصول عدالت اجتماعی باید ناظر بر تقسیم ثمرات تولید و توزیع مسئولیت‌ها در فرایند کار جمعی باشد. این اصول شامل نهادهای، سازمان‌های اجتماعی مرتبط با تولید و توزیع نیز می‌شود. به نظر اوی عدالت اجتماعی مشروط به فرایندهای اجتماعی عمل کننده در جامعه است (Harvey, 1996: 96).

پیشنهاد پژوهش

طهماسبی‌زاده و همکاران (۱۳۹۷)، در پژوهش با عنوان «تحلیل فضایی عدالت اجتماعی در مناطق شهری (مطالعه موردنی مناطق شهر اصفهان)»، در تجزیه و تحلیل داده‌ها از مدل‌های شاخص توسعه انسانی (HDI)، آزمون آمار فضایی، همبستگی فضایی توسعه موران و میانگین نزدیکترین همسایه و (GIS) در محیط سیستم اطلاعات جغرافیایی ZONAL تحلیل‌های به صورت ترکیبی استفاده کرده‌اند. عدم تعادل شاخص‌های عدالت در مناطق شهر اصفهان، به وجود آمدن دوگانگی فضایی در فضای هر منطقه از شهر، نابرابری در بین منطقه‌های شهر اصفهان از جمله نتایج آن است. قانعی و همکاران (۱۳۹۶)، در پژوهشی با عنوان «سنچش کیفیت زندگی در محلات شهری در راستای ارتقای کیفیت زندگی (مطالعه موردنی محله قلعه شهر بافق)» به این نتیجه رسیدند که کیفیت زندگی در محله قلعه، کمتر از حد متوسط است، مؤلفه کالبدی پایین‌ترین سطح و مؤلفه اجتماعی بالاترین سطح را از لحاظ کیفی دارد. پس مؤلفه کالبدی بیشترین تأثیر را در کاهش سطح کیفیت زندگی محله دارد.

ساعدنیا (۱۳۹۴)، در پایان‌نامه خود با عنوان «بررسی تأثیر عدالت فضایی در کیفیت زندگی شهروندان شهر همدان»، با استفاده از دو مدل تابسیس و امتیاز استاندارد شده نشان می‌دهد که ناحیه یک منطقه سه به عنوان ناحیه برخوردار از نظر توزیع عدالت فضایی می‌باشد و نتایج نشان می‌دهد که عدالت فضایی در افزایش میزان رضایت از کیفیت زندگی تأثیر دارد.

سلیمان‌نژاد باری (۱۳۹۴)، در پایان‌نامه خود با عنوان «تحلیل رابطه عدالت فضایی با کیفیت زندگی در شهر ارومیه» به این نتیجه رسید که مطلوب‌ترین وضعیت کیفیت زندگی مربوط به منطقه ۴ است و مناطق ۱ و ۵ در رتبه‌های بعدی مطلوب‌ترین قرار دارند و در نهایت مناطق ۳ و ۲ از لحاظ کیفیت زندگی در پایین‌ترین وضعیت ممکن قرار دارند.

بار عاملی را به خود اختصاص داده‌اند (شاطریان و همکاران، ۱۳۹۹: ۶۵).

ساختمان فضایی یک شهر متشکل از اجزا و عناصری است که به یکدیگر در کنش متقابل هستند. ناپایداری هر کدام از این اجزا بر کل ساختار تأثیر خواهد گذاشت (مبارکی و عبدالی، ۱۳۹۲: ۵۰). عدالت فضایی یکی از عوامل اصلی برای برنامه‌ریزی پایدار شهری و پایداری اجتماعی است که محققان از منظرهای مختلف به طور مکرر آن را بررسی کرده‌اند (Macedo & Haddad, 2016: 1096 & Maria, 2018: 371 & You, 2016: 176 & Jian et al, 2020: 1) برای مثال، در مکتب جغرافیای لیبرال می‌توان به کتاب دیوید اسمیت¹ به نام جغرافیای انسانی رهیافت رفاه اشاره کرد که در آن شاخص‌های شناخت رفاه و تحلیل عدالت اجتماعی بررسی شده است. دیوید هاروی نیز در کتاب با ارزش خود با عنوان عدالت اجتماعی و شهر مفهوم عدالت اجتماعی را در کمک به خیر و صلاح همگانی توزیع درآمد در مکان‌ها، تخصیص عدالانه منابع و رفع نیازهای اساسی مردم به کار می‌گیرد (ساسان‌بور و همکاران، ۱۳۹۴: ۹۷-۹۸).

عدالت اجتماعی یک مفهوم هنجاری است و با این سوال که چه کسی چه چیزی را در کجا به دست می‌آورد یا به طور دقیق‌تر، باید به دست آورده، سروکار دارد. عدالت اجتماعی را برابری تعهدات مسئولیت‌های مدنی در میان یک جامعه و برابری گستردگی مشکلات در میان گروه‌های مختلف تعریف کرده‌اند (Talen, 2002). شاید بتوان رالز را معمار تئوری عدالت اجتماعی نامید. چرا که بعد از انتشار کتاب او به نام «نظریه عدالت» در سال ۱۹۷۱ «عدالت اجتماعی» و تئوری رالز موضوع غالب در جهان انگلیسی زبان شد. او از مدافعان دموکراسی لیبرال، اقتصاد بازار و دولت رفاه باز توزیع‌کننده بود. در حقیقت رالز، مفهوم عدالت اجتماعی را از یک سو به عنوان بخشی از تفکر اجتماعی و از سوی دیگر به عنوان توازنی مناسب میان رقابت در مطالبات موجود در اجتماع، می‌داند. به همین جهت عدالت اجتماعی را محاسبه اصول توزیعی خاص، برای نهادهای اصلی تعریف می‌کند. از نظر رالز جامعه عادل بر تساوی حقوق شهروندان استوار می‌باشد، به طوری که حقوق مسلم افراد نباید موضوع معامله سیاسی قرار گیرد (زياری و همکاران، ۱۳۹۹: ۱۵).

هاروی² ماهیت عدالت اجتماعی را به کمک سه معیار بیان می‌کند؛ معیار نیاز به عنوان مهم‌ترین معیار، منفعت عمومی به عنوان

1. David Smith

2. Rawls

3. Harvey

خیابان‌های اصلی)، مرکزیت»، GIS از کاربری‌های سازگار، تعادل محلی (قرارگیری با توجه به فروشگاه‌های موجود)، شعاع دسترسی، نتیجه گرفتند که قرارگیری اغلب فروشگاه‌ها در نواحی مرکزی و در مقابل آن عدم وجود فروشگاه در مناطق پرتراکم پیرامونی نشان می‌دهد که دور شدن از مرکز شهر منجر به افزایش عدم تعادل ناحیه‌ای شده است. از جمله مشکلات وارد به این پژوهش استفاده از وزن یکسان برای تمامی شاخص‌ها، تعریف توزیع بهینه به عنوان توزیع همگن و شطرنجی در نظر گرفتن مرکز تقلیل هندسی مناطق به عنوان شاخص مرکزیت است.

تالن و همکاران^۱ (۱۹۹۶)، در تحقیقاتی در شهرهای آمریکا و کانادا به بررسی نحوه توزیع پارک‌ها در سطح شهر پرداخته‌اند. تالن در پژوهش خود توزیع پارک‌های شهری را با تعدادی از شاخص‌های اجتماعی-اقتصادی مناطق مورد بررسی قرار داده است. وی در پژوهشی که در مورد شهرهای آمریکا صورت داده، بیان می‌دارد که دسترسی پایین به پارک‌های شهری با پایین بودن قیمت اراضی در آن منطقه و تعداد زیاد گروههای اقلیت (اسپانیایی و ...) در ارتباط مستقیم است.

آکین پلو و همکاران^۲ (۲۰۰۹)، در پژوهشی تحت عنوان «اضافه وزن و کیفیت زندگی شهری: مطالعه موردی شهر مرکزی نیجریه» بیان کردند که کیفیت زندگی سکنه شهری مرکزی نیجریه با افزایش سن و وزن کاهش پیدا می‌کند.

بالستروس و همکاران^۳ (۲۰۱۲)، در پژوهشی تحت عنوان «تأثیر خدمات رسانی عمومی غیرمتمرکز بر کیفیت زندگی در اسپانیا» به این نتیجه رسیدند که پراکنده بودن خدمات عمومی توسط شهرداری‌ها باعث ارتقای کیفیت زندگی می‌شود.

انتیگونی فکا^۴ (۲۰۲۰)، در پژوهش با عنوان «ازیابی نابرابری‌های کیفیت زندگی یک رویکرد جغرافیایی» نشان داد که در سه جامعه از بیستونه جامعه مورد پژوهش، شرایط مسکن و دسترسی بهتر به خدمات و زیرساخت‌های عموم را دارا هستند و همچنین محیط طبیعی با کیفیت‌تری را دارند و در حالی که جامعه کوهستانی و دورافتاده کمترین سطح را دارا هستند.

تودور و همکاران^۵ (۲۰۲۰)، در پژوهش خود با عنوان «هنوز خواهان تغییر، هنوز برای عدالت کار می‌کنم؛ مقدمه‌ای بر ویژه‌نامه آموزش عدالت اجتماعی در روانشناسی خدمات سلامت» با بررسی

نظمفر و همکاران (۱۳۹۳)، در پژوهشی با عنوان «تحلیل وضعیت عدالت اجتماعی در ساختار فضایی درون‌شهری مطالعه موردی: شهر مراغه» به این نتیجه رسیدند که با در نظر گرفتن شاخص‌های پژوهش (آموزشی، فرهنگی، ورزشی، مذهبی، انتظامی و بهداشتی، درمانی، تأسیسات شهری، حمل و نقل، اداری، انتظامی و فضای سبز) و محاسبه سرانه آن‌ها، با استفاده از مدل‌های تاپسیس، ویکور و الکتر در چهار سطح؛ کاملاً برخوردار، برخوردار، نیمه‌برخوردار و محروم، از لحاظ میزان برخورداری از خدمات عمومی شهری مورد سطح‌بندی قرار گرفتند و در پایان از مدل تلفیقی کاندرست، برای دست‌یافتن به یک سطح‌بندی واحد استفاده گردید. نتایج پژوهش نشان‌دهنده این است که نواحی ۵ و ۲ کاملاً برخوردار، نواحی ۳ و ۶ برخوردار، ناحیه ۱ نیمه‌برخوردار و نواحی ۴ و ۷ محروم هستند.

فتنی و همکاران (۱۳۹۴)، در پژوهشی با عنوان «سنجدش کیفیت زندگی شهری با تأکید بر جنسیت، مطالعه موردی: شهر قزوین»، به این نتیجه رسیدند که کیفیت زندگی ساکنان شهر قزوین در سطح مطلوبی نیست و میانگین تمامی شاخص در مجموع کمتر از ۳ می‌باشد. بیشترین میانگین مربوط به شاخص همسایگی و کمترین میانگین مربوط به شاخص اقتصادی است. همچنین نتایج به دست آمده گویای آن است که میانگین‌های کیفیت زندگی زنان و مردان در شهر قزوین تفاوت معناداری با هم داشته به گونه‌های که کیفیت زندگی مردان بهتر از زنان است. در نهایت پاسخ به سؤال سوم پژوهش نیز نشان داد که اشتغال تنوانته است کیفیت زندگی زنان را ارتقا دهد.

رهنمایی و همکاران (۱۳۹۱)، در پژوهشی با عنوان «تحلیلی بر مفهوم کیفیت زندگی شهری در شهر بابلسر»، به این نتیجه رسیدند که محلات شهر بابلسر از نظر سنجش نمره کیفیت زندگی در سطح متوسط قرار دارد و همچنین نوعی گستاخی فضایی در میان محلات شرقی و غربی در بین محلات وجود دارد.

خادمی و همکاران (۱۳۹۲)، در پژوهشی با عنوان «ازیابی کیفیت زندگی شهری مطالعه موردی بافت فرسوده شهر آمل»، نشان دادند که بافت فرسوده شهر به لحاظ شاخص کیفیت زندگی در زیر سطح متوسط قرار دارد و در این میان شهر وندان از وضعیت اقتصادی نسبت به سایر مؤلفه‌های ابزار تاریخی بیشتری نموده‌اند. در میان محلات نیز محله پایین بازار در زمینه سلامت اجتماعی، محله نیاکی در زمینه کالبدی و محله چاکسر در زمینه اقتصادی وضعیت نامساعدتری نسبت به سایر محلات این بافت نشان داده‌اند.

آقایاری و همکاران (۱۳۹۰)، در پژوهشی با عنوان «بهبود توزیع فضا-مکانی فروشگاه‌های زنجیره‌ای شهر تهران با استفاده بدین منظور شاخص‌های تراکم جمعیت، نوع ارتباطات (نزدیکی به

1. Talen et al
2. Akinpelu et al
3. Ballesteros
4. Antigoni
5. Theodore et al

است. جامعه آماری این پژوهش دو محله‌ی مجاور گلستان و چنبیه در منطقه ۴ شهر اهواز با جمعیت ۱۶۵۴۷۱ نفر و مساحت ۲۵۳۷/۰۹ هکتار است (سالنامه آماری شهر اهواز، ۱۴۰۱: ۳۳). تعداد نمونه آماری براساس روش نمونه‌گیری کوکران ۳۸۰ نفر می‌باشد.

در این پژوهش در دو بخش مطالعات کتابخانه‌ای و میدانی به جمع‌آوری اطلاعات موردنیاز اقدام شد. مطالعات کتابخانه برای گردآوری اطلاعات و متابع لازم در زمینه مبانی نظری و ادبیات تحقیق به روش فیش‌برداری از منابع کتابخانه‌ای، مجلات و مقالات داخلی و خارجی انجام گردید و برای جمع‌آوری داده‌های میدانی موردنیاز این پژوهش و بهمنظور اندازه‌گیری متغیرهای پژوهش، از ابزار پرسشنامه محقق ساخته شامل دو بخش کیفیت زندگی و عدالت اجتماعی به شرح جدول زیر استفاده شد:

مقاله‌های مرتبط با کیفیت زندگی و تأثیر آن بر سلامت روان نشان دادند که آموزش در کار عدالت اجتماعی یک نیاز حیاتی است و نشان می‌دهد برای بهبود کیفیت زندگی، باید عدالت اجتماعی رعایت شود و این باعث بالا رفتن HSP (highly sensitive person) در میان شهروندان می‌شود.

در مطالعات فوق به‌وضوح مشخص است که پژوهشگران یاد شده مفهوم کیفیت زندگی را با مفهوم عدالت اجتماعی گره زده‌اند. به عبارت دیگر این دو مفهوم ترجمان عملی یکدیگر در بررسی‌های یاد شده بوده‌اند.

روش انجام پژوهش

پژوهش حاضر به لحاظ هدف کاربردی و از نظر روش توصیفی و تحلیلی، از نوع تطبیقی می‌باشد که به صورت میدانی انجام شده

جدول ۱. مفاهیم، شاخص‌ها و گویه‌های پژوهش

مفاهیم	شاخص‌ها	گویه‌ها
اجتماعی		امنیت اجتماعی؛ میزان نزاع و درگیری در محله؛ تمایل به ارتباط با همسایگان؛ احساس تعلق خاطر؛ سرمایه‌های اجتماعی؛ رضایت از عملکرد مسئولان و مدیران؛ امید به پیشرفت بهبود زندگی؛ وضعیت مصرف مواد مخدر؛ فضاهای پیاده؛ فضاهای بار و سبز عمومی؛ فضای قابل سکونت؛ شرکت در موسامت محله؛ تمایل به مشارکت در امور شهر
کالبدی		تعداد طبقات؛ عمر بنا؛ نوع مصالح ساخت؛ وضعیت کیفی مسکن؛ سیما بصری در محله؛ دسترسی به مراکز آموزشی، بهداشتی؛ درمانی؛ دسترسی به مرکز خرد
کیفیت زندگی		وجود فرصت‌های شغلی متنوع و متعدد در محله؛ فاصله تا محل کار؛ رضایت شغلی؛ رضایت از سطح درآمد خانوارها؛ نوع مالکیت مسکن؛ متوسط قیمت زمین؛ عدم اینکا به یارانه‌های نقدی
اقتصادی		وضعیت تسهیلات زیر بنایی؛ محل تبيه نیازهای روزانه ساکنین؛ امکانات و تسهیلات شهری؛ دسترسی به پارکینگ؛ سیستم حمل و نقل عمومی؛ گورستان؛ تأسیسات شهری؛ حمل و نقل
خدماتی		امکانات ورزشی، اماکن مذهبی، جاذبه‌های فرهنگی، ظرفیت‌های فرهنگی، امکانات آموزشی
آموزشی و فرهنگی		بیمارستان-اورژانس-درمانگاه-داروخانه-صرف هفتگی مواد پرتوئینی-کیفیت آب آشامیدنی
عدالت اداری انتظامی		انتظامی، اداری
اجتماعی		دسترسی به فضاهای سبز و پارک-دسترسی به امکانات ورزشی مناسب-توان انجام مسافت سالانه-وجود امکانات فرهنگی مانند کتابخانه-دسترسی به اینترنت-فضای سبز
اوقات فراغت		

(عطایی، ۱۳۸۹). روش SAW را می‌توان ساده‌ترین و مستقیم‌ترین روش مواجهه با مسائل تصمیم‌گیری چند معیاره در نظر گرفت. چرا که در این روش از یک تابع افزایش خطی برای نمایش ترجیحات تصمیم‌گیرندگان استفاده می‌شود.

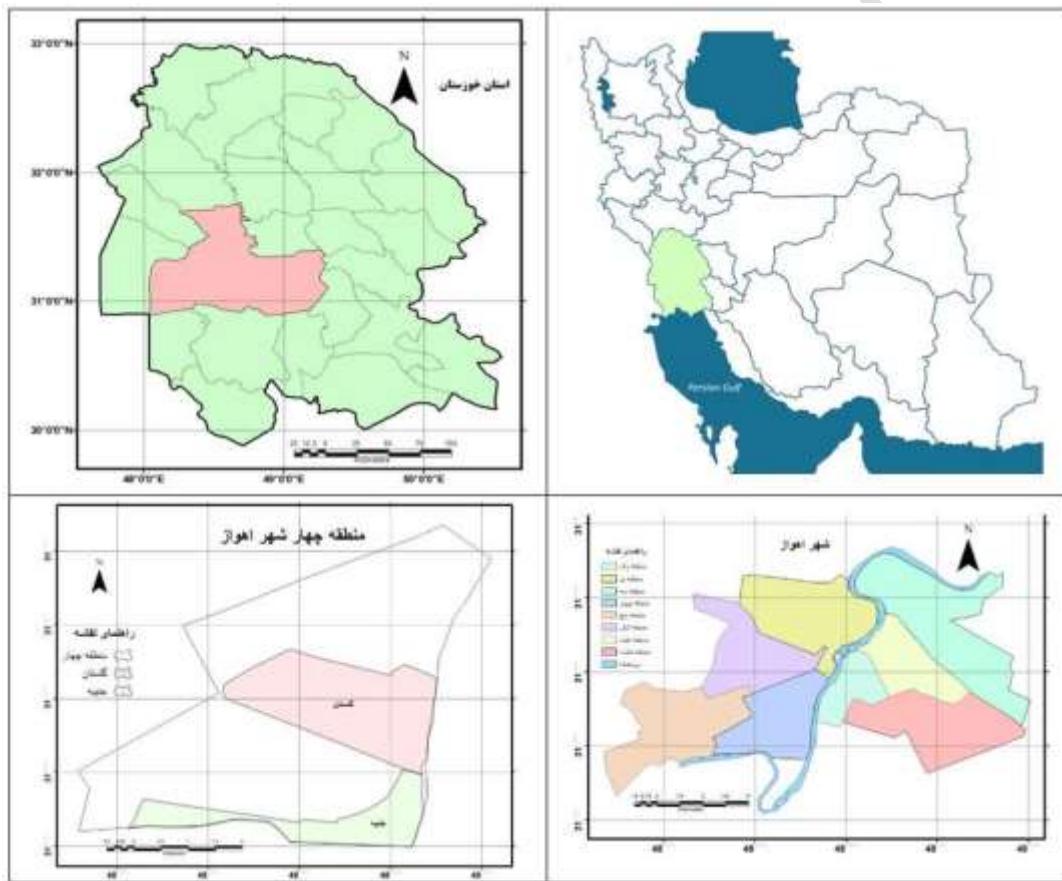
محدوده مورد مطالعه

شهر اهواز به عنوان مرکز استان خوزستان یکی از کلان‌شهرهای ایران است که در بخش مرکزی شهرستان اهواز قرار دارد. این کلان‌شهر با جمعیت ۱۲۷۸۷۴۲ نفر (محدوده مصوب) و ۱۳۴۳۱۲ نفر (محدوده خدمات شهری) و مساحت ۱۸۸.۰۶/۴۴ هکتار (با

به‌منظور طبقه‌بندی نمرات خام، طراحی جدول، توزیع فراوانی و محاسبه شاخص‌های پراکندگی نظری میانگین و تجزیه و تحلیل ویژگی‌های جمعیت‌شناختی از آمار توصیفی و همچنین به‌منظور بررسی فرضیه‌های پژوهش از آزمون تی مستقل استفاده شد.

در این پژوهش تجزیه و تحلیل‌ها در سطح خطای ۰/۰۵ و با استفاده از نرم‌افزار تحلیل آماری SPSS23 انجام شده است. همچنین برای تعیین رتبه نهایی میزان اثرگذاری شاخص‌های اصلی از روش وزن‌دهی ساده یا مجموع ساده وزنی (SAW)، استفاده شده است. این روش ساده‌ترین روش تصمیم‌گیری چند معیاره است که در سال ۱۹۸۱ توسط هدانگ و یون ارائه شده است

دارند. رودخانه کارون پرآب ترین رودخانه ایران، با سرچشمه گرفتن از زرده کوه، با ورود به اهواز، این شهر را به دو بخش شرقی و غربی تقسیم می‌کند. میدان نفتی اهواز، بزرگ‌ترین میدان نفتی ایران و سومین میدان بزرگ نفتی جهان، در محدوده این شهر قرار دارد. شهر اهواز دارای ۸ منطقه شهری با ۱۲۴ محله است. در این پژوهش دو محله مجاور گلستان و چنیبه در منطقه ۴ شهر اهواز مورد بررسی تطبیقی قرار گرفته است (شهرداری اهواز، ۱۳۹۶: ۴).

شکل ۱. نقشه استان خوزستان، شهر اهواز

دیبلم با (۵۷/۹) است. درصد اشتغال پاسخ‌دهندگان محله چنیبه عبارت است از: کارمند (۴۸/۴)، بیکار و بازنشسته (۳۰/۵)، آزاد (۱۴/۲)، دانشجو (۶/۸) و در کوی گلستان به ترتیب کارمند (۵۰)، آزاد (۱۹/۵)، دانشجو (۱۶/۳)، بیکار و بازنشسته (۱۴/۲) می‌باشد. درصد مدت‌زمان اسکان پاسخ‌دهندگان در دو محله نشان می‌دهد: در محله چنیبه به ترتیب بیشتر از ۱۰ سال (۸۵/۸)، ۱۰-۲ سال (۸/۴) و کمتر از ۲ سال (۵/۸) و در کوی گلستان به ترتیب (۸۴/۸)، (۸/۳) و (۶/۳) می‌باشد. درصد مالکیت پاسخ‌دهندگان در محله چنیبه ۹۰ و در کوی گلستان ۸۱/۱ درصد است.

احتساب رودخانه کارون ۱۹۴۹۴/۰۱ هکتار) یکی از ده کلان شهر پرجمعیت ایران به شمار می‌آید (سالنامه آماری شهر اهواز، ۱۴۰۱: ۱۱ و ۱۲). همچنین اهواز، بزرگ‌ترین و پرجمعیت‌ترین شهر جنوب غربی کشور است.

شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب (بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت ایران)، شرکت ملی حفاری ایران (بزرگ‌ترین شرکت حفاری کشور)، شرکت فولاد خوزستان از تولیدکنندگان بزرگ فولاد خام کشور و برخی از بزرگ‌ترین کارخانه‌های مادر کشور در اهواز قرار

یافته‌های پژوهش یافته‌های توصیفی

براساس یافته‌های توصیفی، درصد جنسیت پاسخ‌دهندگان در چنیبه (۸۷/۹) درصد مرد و (۱۲/۱) درصد زن و در گلستان (۸۸/۹) درصد مرد و (۱۱/۱) درصد زن می‌باشند. بیشترین پاسخ‌دهندگان در چنیبه درگروه سنی ۶۰-۴۱ سال با (۳۹.۵) و در گلستان هم در گروه سنی ۶۰-۴۱ سال با (۵۸/۴) است. بیشترین درصد تحصیلات پاسخ‌دهندگان در محله چنیبه زیردیبلم با (۵۵/۸) و در گلستان فوق

یافته‌های استنباطی

۲- قرار گرفته است، فرض نرمالیتی توزیع داده‌ها تأیید می‌گردد و برای آزمون فرضیات پژوهش از روش آماری پارامتریک (تی مستقل) استفاده شده است.

با استناد به خطی بودن نمودار احتمال و انحراف کم مشاهدات در متغیرهای پژوهش و همچنین با توجه به نتایج جدول (۲ و ۳) که میزان کجی و کشیدگی متغیرهای پژوهش در بازه عددی $+2$ تا

جدول ۲. توصیف کجی و کشیدگی متغیرهای پژوهش کیفیت زندگی

متغیرهای پژوهش	تعداد	کجی	چولگی
		خطای استاندارد	خطای استاندارد
اجتماعی	۱۹۰	-۰.۲۵	-۰.۱۷۲
کالبدی	۱۹۰	-۰.۳۰۳	-۰.۲۰۰
اقتصادی	۱۹۰	-۰.۱۴۰	-۰.۰۴۳
خدماتی	۱۹۰	-۰.۱۸۱	-۰.۰۱۳

جدول ۳. توصیف کجی و کشیدگی متغیرهای پژوهش عدالت اجتماعی

متغیرهای پژوهش	تعداد	کجی	چولگی
		خطای استاندارد	خطای استاندارد
آموزشی و فرهنگی	۱۹۰	-۰.۰۳۶	-۰.۳۲۴
بهداشتی و درمانی	۱۹۰	-۰.۰۶۸	-۰.۱۱۸
اداری و انتظامی	۱۹۰	-۰.۰۸۲	-۰.۱۳۸
اوقات فراغت	۱۹۰	-۰.۲۷۷	-۰.۱۶۸

محلات مورد مطالعه استخراج و نتایج به شرح جداول (۴) و (۱۱) به دست آمده است:

*تحلیل تطبیقی شاخص‌های کیفیت زندگی در دو محله در این مرحله نتایج آماری تحلیل تطبیقی شاخص‌های کیفیت زندگی با استفاده از آزمون تی مستقل به تفکیک شاخص‌ها و

*شاخص کیفیت زندگی

جدول ۴. شاخص اجتماعی در محله چنیه و کوی گلستان

آماره	تعداد	میانگین	انحراف معیار	انحراف میانگین
۰/۰۴۶۰۱	۱۹۰	۰/۴۹۶۳۴	۰/۰۳۶۰۱	۰/۰۴۶۳۴
۰/۰۲۵۱۷	۱۹۰	۰/۳۴۶۹۴	۰/۰۲۵۱۷	۰/۰۳۴۶۹۴

جدول ۵. مقایسه میانگین شاخص اجتماعی در محله چنیه و کوی گلستان

آزمون لوبن	T	میانگین اختلاف	سطح معناداری	درجه آزادی	سطح معناداری	F	فرض واریانس برابر
-۰/۰۴۳۹۳	-۰/۹۸۷۰۴	/۰۰	۰/۰۰۰	۳۷۸	-۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
-۰/۰۴۳۹۳	-۰/۹۸۷۰۴	/۰۰	۰/۰۰۰	۳۳۸/۰/۹۴	-۰/۰۰۰	-	۰/۰۰۰

(۳)/۸۸۹۹ بالاتر از میانگین شاخص اجتماعی در چنیه (۰/۹۰۲۸) می‌باشد.

با استناد به جداول ۴ و ۵ نتیجه آزمون تی مستقل نشان می‌دهد که در سطح معنی‌داری $0/05$ اختلاف معنی‌داری میان دو منطقه مورد مطالعه وجود دارد. میانگین شاخص اجتماعی در کوی گلستان

جدول ۶. شاخص کالبدی در محله چنیه و کوی گلستان

آماره	کوی گلستان	تعداد	میانگین	انحراف معیار	خطای انحراف میانگین
چنیه	۱۹۰	۲/۳۰۰۰	۰/۰۸۴۶۱	۰/۰۶۴۱۸	
کوی گلستان	۱۹۰	۳/۹۸۴۲	۰/۰۵۶۵۹۹	۰/۰۰۴۱۰۶	

جدول ۷. مقایسه میانگین شاخص کالبدی در محله چنیه و کوی گلستان

نابرابر	فرض واریانس نابرابر	F	آزمون لوبن	T	درجه آزادی	سطح معناداری	میانگین اختلاف	تفاوت خطای استاندارد	خطای انحراف میانگین	آزمون
-	-	۳۲/۵۳۶	۰/۰۰۰	-۲۲/۱۰۶	۳۷۸	۰/۰۰۰	-۱/۶۸۴۲۱	۰/۰۷۶۱۹	۰/۰۴۱۸	فرض واریانس برابر
-	-	۳۲/۵۳۶	-	-۲۲/۱۰۶	۳۲۱/۵۳۰	-	-۱/۶۸۴۲۱	۰/۷۶۱۹	۰/۰۰۴۱۰۶	فرض واریانس نابرابر

گلستان (۳/۹۸۴۲) بالاتر از میانگین شاخص کالبدی در کوی چنیه (۲/۳۰۰۰) است.

با استناد به جداول ۶ و ۷، نتیجه آزمون تی مستقل نشان می‌دهد که در سطح معنی‌داری ۰/۰۵ اختلاف معنی‌داری میان دو منطقه مورد مطالعه مشاهده می‌گردد. میانگین شاخص کالبدی در کوی

جدول ۸. شاخص اقتصادی در محله چنیه و کوی گلستان

کوی گلستان	چنیه	۱۹۰	۲/۲۰۴۵	۰/۰۸۴۷۵	خطای انحراف میانگین	آزمون	آزمون	آماره
کوی گلستان	چنیه	۱۹۰	۳/۸۶۷۷	۰/۶۵۵۱۵	۰/۰۴۷۵۳	۰/۰۴۲۴۲	۰/۰۴۲۴۲	۰/۰۴۲۴۲

جدول ۹. مقایسه میانگین شاخص اقتصادی در محله چنیه و کوی گلستان

فرض واریانس نابرابر	فرض واریانس برابر	F	آزمون لوبن	T	درجه آزادی	سطح معناداری	میانگین اختلاف	تفاوت خطای استاندارد	خطای انحراف میانگین	آزمون
۱/۱۳۷	۰/۰۲۶۷	-۲۶/۱۰۶	۳۷۸	/۰۰۰	-۱/۶۶۳۱۶	۰/۰۶۳۷۱	-	-۱/۶۶۳۱۶	۰/۰۶۳۷۱	فرض واریانس برابر
--	--	-۲۶/۱۰۶	۳۷۳/۲۱۸	/۰۰۰	-۱/۶۶۳۱۶	۰/۰۶۳۷۱	-	-۱/۶۶۳۱۶	۰/۰۶۳۷۱	فرض واریانس نابرابر

کوی گلستان (۳/۸۶۷۷) بالاتر از میانگین شاخص اقتصادی در چنیه (۲/۲۰۴۵) است.

با توجه به نتایج جداول ۸ و ۹، نتیجه آزمون تی مستقل نشان می‌دهد که در سطح معنی‌داری ۰/۰۵ اختلاف معنی‌داری میان دو منطقه مورد مطالعه مشاهده می‌گردد. میانگین شاخص اقتصادی در

جدول ۱۰. شاخص خدماتی در محله چنیه و کوی گلستان

کوی گلستان	چنیه	۱۹۰	۲/۴۹۹۱	۰/۶۲۴۹۸	خطای انحراف میانگین	آماره	آزمون	آزمون	میانگین	انحراف معیار	خطای انحراف میانگین	تعداد
کوی گلستان	چنیه	۱۹۰	۳/۶۶۱۴	۰/۶۵۳۷۳	۰/۰۴۷۴۳	۰/۰۴۵۳۴	۰/۰۴۵۳۴	۰/۰۴۵۳۴	۰/۰۴۵۳۴	۰/۰۴۵۳۴	خطای انحراف میانگین	تعداد
کوی گلستان	چنیه	۱۹۰	۲/۶۶۱۴	۰/۶۵۳۷۳	۰/۰۴۷۴۳	۰/۰۴۷۴۳	۰/۰۴۷۴۳	۰/۰۴۷۴۳	۰/۰۴۷۴۳	۰/۰۴۷۴۳	خطای انحراف میانگین	آماره

جدول ۱۱. مقایسه میانگین شاخص خدماتی در محله چنیه و کوی گلستان

نابرابر	فرض واریانس نابرابر	F	آزمون لوبن	T	درجه آزادی	سطح معناداری	میانگین اختلاف	تفاوت خطای استاندارد	خطای انحراف میانگین	آماره	آزمون
۲۲/۶۹۹	۰/۰۰۰	-۱۵/۰۵۹	۳۷۸	/۰۰۰	-۱/۱۳۰۵۳	۰/۰۷۵۰۸	-	-۱/۱۳۰۵۳	۰/۰۷۵۰۸	فرض واریانس برابر	آزمون
-	-	-۱۵/۰۵۹	-	-۱۵/۰۵۹	۳۵۷/۲۹۷	/۰۰۰	-۱/۱۳۰۵۳	-۱/۱۳۰۵۳	۰/۰۷۵۰۸	فرض واریانس نابرابر	آزمون

گلستان (۳/۶۶۱۴) بالاتر از میانگین شاخص خدماتی در کوی چنیه (۲/۴۹۹۱) می‌باشد.

با استناد به جداول ۱۰ و ۱۱، نتیجه آزمون تی مستقل نشان می‌دهد که در سطح معنی‌داری ۰/۰۵ اختلاف معنی‌داری میان دو منطقه مورد مطالعه مشاهده می‌گردد. میانگین شاخص خدماتی در کوی

• شاخص عدالت اجتماعی

جدول ۱۲. متغیر آموزشی و فرهنگی در محله چنیبه و کوی گلستان

آماره	تعداد	میانگین	انحراف معیار	خطای انحراف میانگین
چنیبه	۱۹۰	۲/۵۱۰۵	۰/۶۳۷۶۲	۰/۰۴۶۲۶
کوی گلستان	۱۹۰	۳/۶۴۱۱	۰/۸۱۵۰۷	۰/۰۵۹۱۳

جدول ۱۳. مقایسه میانگین متغیر آموزشی و فرهنگی در محله چنیبه و کوی گلستان

تفاوت خطای استاندارد	آزمون T			آزمون F		
	میانگین اختلاف	سطح معناداری	درجه آزادی	T	سطح معناداری	F
/۰۷۵۰۸	-۱/۱۳۰۵۳	/۰۰۰	۳۷۸	-۱۵/۰۵۹	/۰۰۰	۲۲/۶۹۹
/۰۷۵۰۸	-۱/۱۳۰۵۳	/۰۰۰	۳۵۷/۲۹۷	-۱۵/۰۵۹	-	فرض واریانس نابرابر

فرهنگی در کوی گلستان (۳/۶۴۱۱) بالاتر از میانگین متغیر آموزشی و فرهنگی در کوی چنیبه (۰/۵۱۰۵) می باشد.

با استناد به نتایج جداول ۱۲ و ۱۳، نتیجه آزمون تی مستقل نشان می دهد که در سطح معنی داری ۰/۰۵ اختلاف معنی داری میان دو منطقه مورد مطالعه مشاهده می گردد. میانگین متغیر آموزشی و

جدول ۱۴. متغیر بهداشتی و درمانی در محله چنیبه و کوی گلستان

آماره	تعداد	میانگین	انحراف معیار	خطای انحراف میانگین
چنیبه	۱۹۰	۰/۶۰۰۵۴	۰/۱۶۱۴	۰/۰۴۳۵۷
کوی گلستان	۱۹۰	۰/۶۹۸۵۶	۰/۷۱۳۲	/۰۵۰۶۸

جدول ۱۵. مقایسه میانگین متغیر بهداشتی و درمانی در محله چنیبه و کوی گلستان

تفاوت خطای استاندارد	آزمون T			آزمون F		
	میانگین اختلاف	سطح معناداری	درجه آزادی	T	سطح معناداری	F
/۰۶۶۸۳	-۱/۵۵۱۷۵	/۰۰۰	۳۷۸	-۳۳/۲۱۹	/۰۷۸	۳/۱۱۴
/۰۶۶۸۳	-۱/۵۵۱۷۵	/۰۰۰	۳۶۹/۶۷۶	-۳۳/۲۱۹	-	فرض واریانس نابرابر

درمانی در کوی گلستان (۳/۷۱۳۲) بالاتر از میانگین متغیر بهداشتی و درمانی در کوی چنیبه (۰/۱۶۱۴) است.

با استناد به نتایج جداول ۱۴ و ۱۵، نتیجه آزمون تی مستقل نشان می دهد که در سطح معنی داری ۰/۰۵ اختلاف معنی داری میان دو منطقه مورد مطالعه مشاهده می گردد. میانگین متغیر بهداشتی و

جدول ۱۶. متغیر اداری-انتظامی در محله چنیبه و کوی گلستان

آماره	تعداد	میانگین	انحراف معیار	خطای انحراف میانگین
چنیبه	۱۹۰	۲/۱۹۲۱	۰/۹۴۲۰۷	/۰۶۸۳۵
کوی گلستان	۱۹۰	۳/۹۵۵۳	۰/۷۲۲۲۷	/۰۵۲۴۷

جدول ۱۷. مقایسه میانگین متغیر اداری-انتظامی در محله چنیبه و کوی گلستان

تفاوت خطای استاندارد	آزمون T			آزمون F		
	میانگین اختلاف	سطح معناداری	درجه آزادی	T	سطح معناداری	F
/۰۸۶۱۶	-۱/۷۶۳۱۶	/۰۰۰	۳۷۸	-۲۰/۴۶۳	/۰۰۰	۱۲/۳۶۴
/۰۸۶۱۶	-۱/۷۶۳۱۶	/۰۰۰	۳۵۴/۳۵۵	-۲۰/۴۶۳	-	فرض واریانس نابرابر

انتظامی در کوی گلستان (۳/۹۵۵۳) بالاتر از شاخص اداری-
انتظامی در کوی چنیه (۲/۱۹۲۱) می باشد.

مطابق نتایج جداول ۱۶ و ۱۷، نتیجه آزمون تی مستقل نشان می دهد که در سطح معنی داری ۰/۰۵ اختلاف معنی داری میان دو منطقه مورد مطالعه مشاهده می گردد. میانگین شاخص اداری-

جدول ۱۸. متغیر اوقات فراغت در محله چنیه و کوی گلستان

آماره	تعداد	میانگین	انحراف معیار	خطای انحراف میانگین
چنیه	۱۹۰	۲۲۴۱۲	۰/۰۵۸۶	۰/۸۲۵۱۸
کوی گلستان	۱۹۰	۳/۸۳۵۱	۰/۰۴۵۱	۰/۶۲۷۳۷

جدول ۱۹. مقایسه میانگین متغیر اوقات فراغت در محله چنیه و کوی گلستان

آزمون لوین	آزمون				F
	سطح معناداری	T	درجه آزادی	سطح معناداری	
فرض واریانس برابر	-۰/۰۰	-۲۱/۱۹۴	۳۷۸	/۰۰	۱۵/۴۲۱
فرض واریانس نابرابر	-۰/۰۰	-۲۱/۱۹۴	۵۲/۷۷۴	۰/۰۰	۰/۰۰

رتبه‌بندی شاخص‌ها

با توجه به فاصله نزدیک بین مقادیر میانگین شاخص‌های اصلی حاصله از آزمون T، برای رتبه‌بندی میزان تأثیرگذاری هریک از شاخص‌های مورد پژوهش، از مدل SAW استفاده گردید. روش وزن دهی ساده یا مجموع ساده وزنی (SAW)، ساده‌ترین روش تصمیم‌گیری چند متغیره است. چرا که در این روش از یک تابع افزایش خطی برای نمایش ترجیحات تصمیم‌گیرنده‌گان استفاده می‌شود. نتایج مدل Saw به شرح جدول ۲۰ می‌باشد:

جدول ۲۰. مدل SAW

مؤلفه‌ها	اختلاف میانگین	نرم‌الیت کردن	وزن	وزن نهایی	رتبه
اجتماعی	۰/۹۸۷	۰/۰۸۸	۰/۱۹	۰/۰۱۶۳	۳
کالبدی	۱/۶۸۴	۰/۱۴۶۴	۰/۱۵	۰/۰۲۲۰	۱
اقتصادی	۱/۵۶۳	۰/۱۳۴۶	۰/۱۴	۰/۰۲۰۲	۲
خدماتی	۱/۱۳	۰/۰۹۸۳	۰/۱۱	۰/۰۱۰۸	۸
آموزشی	۱/۱۳	۰/۰۹۸۳	۰/۱۲	۰/۰۱۱۸	۶
بهداشتی	۱/۵۵۱	۰/۱۳۴۹	۰/۱۲	۰/۰۱۶۲	۴
اداری	۱/۷۶۳	۰/۱۵۳۳	۰/۰۹	۰/۰۱۳۸	۵
فراغت	۱/۵۹۳	۰/۱۳۸۵	۰/۰۸	۰/۰۱۱۱	۷

محله مورد مطالعه داشته‌اند. ضمناً با اندکی اغماض شاخص بهداشتی را می‌توان به این دسته شاخص‌های تأثیرگذار اضافه کرد.

همان‌گونه که نتایج جدول شماره ۲۰ در ستون رتبه‌بندی نشان می‌دهد، مؤلفه‌های کالبدی، اقتصادی و اجتماعی به ترتیب بیشترین تأثیر را در ایجاد اختراق فضایی و در نتیجه ایجاد نابرابری‌هایی در سطوح مختلف کیفیت زندگی و همچنین عدالت اجتماعی در دو

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از ارزیابی‌های انجام شده (کمی و کیفی) این پژوهش و مقایسه این نتایج با یافته‌های تحقیقات مشابه مواردی را آشکار می‌سازد.

اختلافات عمیق مشاهده شده در دو بعد کیفیت زندگی و عدالت اجتماعی بین دو محله همچوار (گلستان و چنیبی) با نتایج مطالعات طهماسبی و همکاران (۱۳۹۷)، قانی و همکاران (۱۳۹۶)، ساعدنیا (۱۳۹۵)، سلیمان‌نژاد (۱۳۹۴)، نظمفر و همکاران (۱۳۹۳) و فنی و همکاران (۱۳۹۴)، رهنماei و همکاران (۱۳۹۱) هم خوانی داشته و این نتایج را تأیید می‌نماید. در مطالعات انجام شده در حیطه مرتبط با کیفیت زندگی و مفهوم عدالت اجتماعی دو دسته شاخص‌های عینی و ذهنی به‌وضوح مورد استفاده قرار گرفته شده است.

شاخص‌های عینی، ارقام و داده‌های آماری موجود در زمینه شرایط واقعی زندگی شهروندان است در حالی که شاخص‌های ذهنی با ادراکات ذهنی، روانی و میزان رضایت شهروندان (رضایت روان‌شناختی) از زندگی شهری ارتباط دارد. اگرچه این دو شاخص گاهی مستقل از هم عمل می‌کنند، اما سنجش کیفیت زندگی با ترکیب این شاخص‌ها نتایج بهتری ارائه می‌دهد. عوامل مختلفی از جمله عوامل محیطی، فیزیکی، اجتماعی، اقتصادی، زیستمحیطی و فضایی در افزایش کیفیت زندگی تأثیرگذارند. در کنار این عوامل می‌توان عامل عدالت را نیز در نظر گرفت. امروزه تحقق عدالت اجتماعی و ایجاد فرصت‌های برابر از مهم‌ترین نیازهای جوامع بشری است. عدم توجه به این اصل مهم، نابرابری‌های عمیقی در جامعه به وجود خواهد آورد، در حالی که تحقق آن به رضایت شهروندان از محیط زندگی خود منجر می‌شود.

نتایج این پژوهش نشان داد که عدم تحقق مفهوم عدالت اجتماعی منجر به نارضایتی شهروندان از وضعیت کیفیت زندگی در مناطق کم‌برخوردار گردیده است. در این‌باره طهماسبی‌زاده و همکاران، (۱۳۹۷)، بیان می‌کنند عدم تعادل شاخص‌های عدالت در مناطق شهری اصفهان، به ایجاد دوگانگی فضایی در فضای هر منطقه از شهر و نابرابری در بین منطقه‌های شهری منجر می‌شود. قانی و همکاران (۱۳۹۶)، بیان می‌کنند برای افزایش کیفیت زندگی در محله‌های شهری باید مؤلفه کالبدی و مؤلفه اجتماعی از لحاظ کیفی بالا باشند و همچنین می‌بایست به مؤلفه کالبدی که بیشترین تأثیر را در سطح کیفیت زندگی محله دارد و دقیقاً با یافته‌های این پژوهش مشابه است. در نتیجه بیشتری داشت. ساعدنیا (۱۳۹۴) نشان داد که عدالت فضایی در کیفیت زندگی شهروندان شهر همدان تأثیر

دارد. سلیمان‌نژاد (۱۳۹۴)، در تحقیق در ارتباط با ارزیابی کیفیت زندگی در سطح مناطق شهری ارومیه، به غیر یکسان بودن وضعیت کیفیت زندگی در تمام شهر اشاره می‌کند.

نظمفر و همکاران (۱۳۹۳)، تحقق عدالت اجتماعی در ساختار فضایی درون شهری را از طریق توزیع کلیه شاخص‌های (آموزشی، فرهنگی، ورزشی، مذهبی، جاذبه‌های فرهنگی، بهداشتی، درمانی، تأسیسات شهری، حمل و نقل، اداری، انتظامی و فضای سبز) امکان‌پذیر می‌دانند. فنی و همکاران (۱۳۹۴) و همچنین رهنماei و همکاران، (۱۳۹۱) به شکل بسیار مشابهی با این پژوهش اظهار داشتند که تفاوت در کیفیت زندگی شهری در میان محلات مورد مطالعه نوعی گستنگی فضایی به وجود آورده است و همان‌سان که این دو محله مورد مطالعه در این تحقیق که دارای همسایگی بوده و هیچ‌گونه حائل فضایی هم جز یک خیابان بین آن‌ها وجود ندارد، دارای اختلاف زیادی در کیفیت زندگی بوده و عدم تحقق مفهوم عدالت اجتماعی مشهود است.

خادمی و همکاران (۱۳۹۲)، بیان داشتند ارزیابی کیفیت زندگی شهری در بافت فرسوده شهر به لحاظ شاخص کیفیت زندگی پایین‌تر از سطح متوسط قرار گرفته و در این میان شهر و ندن از وضعیت اقتصادی نسبت به سایر مؤلفه‌ها ابراز نارضایتی بیشتری نموده‌اند. نتایج تحقیق حاضر نیز نشان‌دهنده نابرابری مشهود در وضعیت اقتصادی است که نتایج تحقیق خادمی و همکاران را تأیید می‌نماید.

به‌طور کلی می‌توان بیان داشت که عدم توجه به برخی مناطق به‌ویژه در مناطق همچوار نوعی عدم تعادل فضایی تأمل‌برانگیز را به وجود می‌آورد که با توجه به نزدیکی این مراکز منجر به تشديد نارضایتی ساکنین از وضعیت کیفیت زندگی و مفهوم عدالت اجتماعی می‌شود. با توجه به تغییرات شتابان در سیمای شهری در نتیجه افزایش جمعیت، پیشروعی شهری و تصمیم‌گیری‌های مدیریت شهری، این آرایش‌ها ثابت نیستند. بر این اساس مطالعات تكمیلی دیگری در بازه زمانی کوتاه‌مدت (۱۰ سال) پیشنهاد می‌گردد.

راهکارها

با مقایسه نتایج حاصل از این پژوهش و مطالعات مشابه فوق‌الذکر می‌توان راهکارهای زیر را پیشنهاد داد:

- باز توزیع خدمات شهری بر اساس تغییرات جمعیتی؛
- ایجاد مکانه‌ای بیشتر ورزشی - مذهبی - جاذبه‌های فرهنگی - آموزشی - درمانگاه در دو محله به خصوص محله چنیبی؛

- احداث فرهنگسرا در محلات جهت ارتقا سطح فرهنگ اهالی و ایجاد سرزنشگی.

سپاسگزاری

از همه همکاران محترمی که در تمامی مراحل انجام این پژوهش یاریگر ما بودند و داوران گران قدر که با نظرات ارزشمند خود در رفع نواقص کار کمک شایان نمودند و همچنین مدیران محترم مسئول و داخلی فصلنامه کمال سپاسگزاری را دارم.

References

- ایجاد فضاهای سبز و پارکها در سلسله مراتب محله، ناحیه، منطقه، شهری و فراشهری و رعایت استاندارد سرانه آنها؛
  - رعایت اصول طراحی در فضاهای سبز و تجهیز این فضاهای جهت تبدیل به فضاهای عمومی و پویا و زنده جهت افزایش تعاملات اجتماعی؛
  - استفاده از مبلمان شهری طراحی شده جهت افزایش کیفیت زیباشناسته؛
- Afsharnia, A., Zebardast, E., & Talachian, M. (2022). Explaining the concept of spatial justice in the implementation of comprehensive urban plans (Case study: Golpayegan city). *Geographical Urban Planning Research (GUPR)*, 9(14), 981-1008. (in Persian)
- Akinpelu, A., Akinola, O., & Caleb A. (2009). Adiposity and Quality of Life: A Case Study from an Urban Center in Nigeria. *Journal of Nutrition Education and Behavior*, 41(5), 347-352.
- Amanpour, S., & Hasnpour, S. (2017). The Study of the Spatial Distribution of Urban Land Use in Semnan. *Urban Social Geography (USG)*, 4(1), 1-22. (In Persian)
- Antigoni, F. (2020). Assessing Quality of Life Inequalities. A Geographical Approach. *International Journal of Geo-Information*, 9(10), 600.
- Ballesteros, B., Isabel M., García S., & Prado L (2012). Effects of different modes of local public services delivery on quality of life in Spain. *Journal of Cleaner Production*, 37(3), 68-81.
- Beriaji, F., Hataminejad, H., & Iqbali, N. (2018). Spatial inequalities and its effect on the quality of urban life (case study: Districts 1 and 19 of Tehran. *New Attitudes in Human Geography*, 11(3), 1-23. (in Persian)
- Bougouffa, I., & Permana, A.S. (2018). A study on the linkages between residential satisfaction and the overall quality of life in Bandar Tun Razak Area of Kuala Lumpur City, Malaysia. *Applied Research in Quality of Life*, 13(3), 991-1013.
- Burnes, T. R., & Christensen, N. P. (2020). Still wanting change, still working for justice: An introduction to the special issue on social justice training in health service psychology. *Training and Education in Professional Psychology*, 14(2), 87–91.
- Eurofound, (2017). European Quality of Life Survey 2016: Quality of life, quality of public services, and quality of society. *Publications Office of the European Union*, Luxembourg. <https://www.eurofound.europa.eu/en/publications/2018/european-quality-life-survey-2016>.
- Fanni, Z., Heydari, S., & Aghaei, P. (2015). The evaluation of Urban Life quality, with emphasis on gender, Case Study: Ghorveh City. *Urban Ecological Research*, 6(2), 65-78. (In Persian)
- Faraji, A. & Azimi, A. (2017). Satisfaction measurement of quality of life in informal settlements, Case study: Bojnourd. *Journal of Urban Ecology Researches*, 8(16), 89-100. (in Persian)
- Ghalehnoei, M., Shams, M., & Malekhoseini, A. (2022). Studying the Subjective Layers of Urban Spatial Justice in the Parand New Town. *Journal of Geography, Urban and Regional Studies*, 11(42), 8-22. (In Persian)

- Ghalibaf, M.B., Roustaie, M., Ramzanzadeh Lasboyee, M., & Taheri, M.R. (2011). Evaluation of the quality of urban life (case study: Yaftabad neighborhood). *Geography*, 9(31), 33-53. (in Persian)
- Ghanei, M., esmailpoor, N., & Saraei, M.H. (2017). Measuring the quality of life in urban areas in order to improve it (case study: Ghale neighborhood, Bafgh City). *Journal of Urban Planning and Research*, 8(28), 21-44. (In Persian)
- Harvey, D. (1996). *Justice.Nature & Geography of difference*. Blakwell publishers, Oxford, UK. P 101.
- Jian, I. Y., Luo, J. & Chan, E. (2020). Spatial justice in public open space planning: Accessibility and inclusivity. *Habitat International*, 97, 1-10.
- Khademi, H. & Jokarsarhangi, I. (2012). Evaluation of the quality of urban life, a case study of the dilapidated fabric of Amol city, *Geography and environmental studies*, 1(4), 100-117.(in Persian)
- Lotfi, S., Manouchehri, A, & Ahar, H. (2013). City and Social Justice: Analyzing Neighborhoods Inequality (Case Study: Maragheh). *Geographical Research*, 28(2), 69-92. (In Persian)
- Macedo, J. & Haddad, M. A. (2016). Equitable distribution of open space: Using spatial analysis to evaluate urban parks in Curitiba, Brazil. *Environment and Planning B: Planning and Design*, 43(6), 1096–1117.
- Maria, D. & Pitarch, G. (2018). Social sustainability in metropolitan areas: Accessibility and equity in the case of the metropolitan area of Valencia (Spain). *Sustainability*, 10(2), 371.
- Mobaraki, O., & Abdoli, A. (2013). The Hierarchy Analysis of Uremia City Zones Based on Urban Sustainable Development Indexes, *Journal of Applied Researches in Geographical Sciences*, 13(30), 49-65. (In Persian)
- Mousavi, M. & Bagheri Kashkooli, A. (2012). Evaluation of the spatial distribution of the quality of life in the neighborhoods of Sardasht city. *Research and Urban Planning*, 3(9), 97-118. (In Persian)
- Mousavi, M., Omidvarfar, S., & Hosseinzadeh, R. (1401). Analysis of spatial justice in the distribution of service uses in urban areas (a case study of the five regions of Urmia). *Quarterly Journal of Geography and Environmental Studies*, 11(43), 164. (in Persian)
- Murgaš, F., & Klobučník, M. (2016). Municipalities and regions as good places to live: Index of quality of life in the Czech Republic. *Applied Research in Quality of Life*, 11(2), 553-570.
- Murgaš, F., & Klobučník, M. (2016). Does the quality of a place affect well-being? *Ekol. Ekológia* (Bratislava) 35(3), 224-239.
- Rahnamaee, M.T., Faraji Mollaee, A., Hatami Nejad, H., & Azimi, A. (2013). An Analysis on the Concept of Urban Life Quality Case study: Babolsar City-Iran. *Geography and Territorial Spatial Arrangement (GTSA)*, 2(5), 49-76. (In Persian)
- Rajabi, M., & Khastoo, M. (2019). Realizability of Good Urban Governance emphasizing the Spatial and Social Equity (Case Study: City of Rasht). *Urban Management*, 18(54), 197-214. (In Persian)
- Saednia, F., Hosseini, S.H., & Ghodrati, H. (2016). Analysis of Spatial differences of Quality of Life in Hamedan City. *Arid Regions Geographic Studies*, 7(25), 1-16. (In Persian)
- Sasanpoor, F., Mostafavi, S., & Ahmadi, M. (2015). Analysis of Spatial Inequality in Enjoying Urban Services (Case Study: 22 Districts of Sanandaj City). *Journal of Research and Urban Planning*, 6(23), 95-114. (In Persian)

- Shaterian, M., Heidari Sorshjani, R., & Falahati, F. (2020). Evaluation of quality of life indexes with healthy city approach (Case study: worn tissue of Kashan city). *Journal of Urban Social Geography*, 7(1), 65-80. (In Persian)
- Soleimannejad, A. (2014). *Analysis of the relationship between spatial justice and quality of life in Urmia city*. Dissertation for Master's Degree in Urban Planning, Faculty of Urban Architecture and Art, Department of Urban Planning.
- Tahmasebzade, F., & khademolhoseiny, A. (2018). Spatial analysis of social justice in urban areas (case study of the city of Isfahan). *Journal of Geography and Environmental Studies*, 7(26), 17-28. (In Persian)
- Talen, E. (2002). Pedestrian access as a measure of urban quality. *Planning Practice and Research*, 17(3), 257-278.
- UN-Habitat, (2020). *Measurement of City Prosperity: Methodology and Metadata*; United Nations Human Settlements Programme. 2016. Available online: http://cpi.unhabitat.org/sites/default/files/resources/CPI%20METADATA_2016.pdf
- Van Kamp, I., Leidelmeijer, K., Marsman, G., & Hollander, A. (2003). Urban Environmental quality and human well-being-Towards a conceptual framework and demarcation of concepts: A literature study. *Landscape and Urban Planning*, 65(1-2), 5-18.
- Velibeyoglu, H. (2014). *Assessing subjective quality of urban life at neighborhood scale* [dissertation]. Izmir A Thesis Submitted to the Graduate School of Engineering and Sciences of Izmir Institute of Technology in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Doctor of Philosophy in Urban Planning.
- Weziak-Bialowolska, D (2016). Quality of life in cities -Empirical evidence in comparative European perspective. *Cities*, 58, 87-96.
- You, H. (2016). Characterizing the inequalities in urban public green space provision in Shenzhen, China. *Habitat International*, 56, 176-180
- Zakerhaghghi, k., & Ashurloo, M. (2021). Formulation of effective policies on creating a network of urban green spaces with an emphasis on spatial justice (Case study: Twelve districts of Hamadan city). *Journal of urban environment planning and development*, 1(3), 17-30. (In Persian)
- Zyari, K.O., Rafiee Mehr, H., & Zareie, J. (2020). Comparative assessment of quality of life from the perspective of social justice Case study: Tehran urban districts 2 and 16 .*Human Geography Research*, 52(1), 1-15. (In Persian)
- افشارنیا، اعظم؛ زیر دست، اسفندیار و طلاچیان، مرتضی (۱۴۰۰). تبیین مفهوم عدالت فضایی در اجرای طرح‌های جامع شهری، نمونه موردی شهر گلپایگان. پژوهش‌های جغرافیای برنامه‌ریزی شهری، ۴۹(۴)، ۹۸۱-۱۰۰.
- امانپور، سعید و حسن پور، سحر (۱۳۹۶). بررسی وضعیت توزیع فضایی کاربری اراضی شهری سمنان. *جغرافیای اجتماعی شهری*، ۳(۱)، ۲۲-۳.
- حسین خادمی، امیر و جوکار سرهنگی، عیسی (۱۳۹۱). ارزیابی کیفیت زندگی شهری مطالعه موردی بافت فرسوده شهر آمل، *جغرافیا و مطالعات محیطی*، ۱(۴)، ۱۰۰-۱۱۷.
- ذاکرحقیقی، کیانوش و عاشورلو، معراج (۱۴۰۰). تدوین سیاست‌های مؤثر بر ایجاد شبکه فضاهای سبز شهری با تأکید بر عدالت فضایی (مطالعه موردی، نواحی دوازده گانه شهر همدان). *فصلنامه سیاست‌گذاری محیط شهری*، ۱۳(۱)، ۳۰-۱۷.
- رجی، مرضیه و خستو، مریم (۱۳۹۸). تحقیق حکمرانی خوب شهری با تأکید بر مفهوم عدالت فضایی و اجتماعی (نمونه موردی، شهر رشت). *مدیریت شهری*، ۵۴(۱۸)، ۹۸-۱۰۴.
- رهنمایی، محمد تقی؛ فرجی ملائی، امین؛ حاتمی نژاد، حسین و عظیمی، آزاده (۱۳۹۱). تحلیلی بر مفهوم کیفیت زندگی شهری در شهر بابلسر. *جغرافیا و آمایش شهری منطقه‌ای*، ۵(۱)، ۴۹-۷۶.

- زیاری کرامت‌الله؛ رفیعی‌مهر، حسین و زارعی جواد (۱۳۹۹). سنجش کیفیت زندگی از دیدگاه عدالت اجتماعی مطالعه موردی مناطق ۲ و ۱۶ شهری تهران. پژوهش‌های جغرافیای انسانی، ۱(۵۲)، ۱-۱۵.
- ساسان پور، فرزانه؛ مصطفوی، سواران و احمدی، مظہر (۱۳۹۴). تحلیل نابرابری فضایی در برخورداری از کاربری‌های خدمات شهری (مطالعه موردی: نواحی ۲۲ گانه شهر سنندج). نشریه پژوهش و برنامه‌ریزی شهری، ۲۳(۶)، ۹۵-۱۱۴.
- ساعdenیا، فاطمه (۱۳۹۵). تحلیل تفاوت‌های فضایی کیفیت زندگی در شهر همدان. فصلنامه مطالعات جغرافیایی مناطق خشک، ۷(۲۵)، ۱-۱۶.
- سالنامه آماری شهر/اهواز (۱۴۰۱). معاونت برنامه‌ریزی و توسعه انسانی شهرداری اهواز، صص ۳۳-۱۱.
- سلیمان‌نژاد، امیر (۱۳۹۴). تحلیل رابطه عدالت فضایی با کیفیت زندگی در شهر ارومیه. پایان‌نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته برنامه‌ریزی شهری، دانشکده معماری شهرسازی و هنر گروه شهرسازی.
- شاطریان، محسن؛ حیدری، رسول و فلاحتی، فرشاد (۱۳۹۹). ارزیابی شاخص‌های کیفیت زندگی شهری با رویکرد شهر سالم (مطالعه موردی: بافت‌های فرسوده شهر کاشان). نشریه جغرافیای اجتماعی شهر، ۱(۷)، ۸۰-۶۵.
- شهرداری اهواز (۱۳۹۶). گزیده اطلاعات مناطق، نواحی و محلات شهر/اهواز. روابط عمومی و امور بین‌الملل شهرداری اهواز.
- طهماسبی‌زاده، فرشاد و خادم‌الحسینی، احمد (۱۳۹۷). تحلیل فضایی عدالت اجتماعی در مناطق شهری (مطالعه موردی مناطق شهر اصفهان). نشریه جغرافیا و مطالعات محیطی، ۲۶(۷)، ۲۸-۱۷.
- فرجی، امین (۱۳۹۶). سنجش رضایتمندی از کیفیت زندگی در سکونت‌گاه‌های غیر رسمی (مطالعه موردی شهر بجنورد). فصلنامه پژوهش‌های بوم‌شناسی شهری، ۲(۱۶)، ۸۹-۱۰۰.
- فنی زهره؛ حیدری، سامان و آقایی، پریز (۱۳۹۴). سنجش کیفیت زندگی شهری با تأکید بر جنسیت، مطالعه موردی: شهر قزوین. فصلنامه پژوهش‌های بوم‌شناسی شهری، ۱۶(۱۲)، ۶۵-۷۸.
- قالیباف، محمدباقر؛ رostتایی، مجتبی؛ رمضانزاده، مهدی و طاهری، محمدرضا (۱۳۹۰). ارزیابی کیفیت زندگی شهری (مطالعه موردی: محله یافت‌آباد). فصلنامه جغرافیا، ۹(۲۱)، ۵۳-۳۳.
- قانونی، محبوبه؛ اسماعیل‌پور، نجماء و سرائیع محمدحسین (۱۳۹۶). سنجش کیفیت زندگی در محلات شهری در راستای ارتقاء کیفیت زندگی (مطالعه موردی محله قلعه شهر بافق). نشریه پژوهش و برنامه‌ریزی شهری، ۲۸(۸)، ۲۱-۴۴.
- قلعه‌نویی، محمود؛ شمس، مجید و ملک‌حسین، عباس (۱۴۰۱). بررسی لایه‌های ذهنی عدالت فضایی شهری در شهر جدید پرند. فصلنامه جغرافیا و مطالعات محیطی، ۱۱(۴۲)، ۸-۲۲.
- لطفى، صدیقه؛ منوچهری‌میاندوآب، ایوب و آهار، حسن (۱۳۹۲). شهر و عدالت اجتماعی: تحلیلی بر نابرابری‌های محله‌ای مورد مطالعه، محلات مراغه. فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، ۲(۹۸)، ۲۹-۶۲.
- مبارکی، امید و عبدالی، اصغر (۱۳۹۲). تحلیل سلسله‌مراتب مناطق شهر ارومیه بر پایه شاخص‌های توسعه پایدار شهری. فصلنامه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، ۱۳(۳۰)، ۴۹-۵۶.
- موسوی، میرنجد؛ امیدوارف، سجاد و حسین‌زاده، ریاب (۱۴۰۱). تحلیل عدالت فضایی در توزیع کاربری‌های خدماتی در مناطق شهری (نمونه موردی مناطق پنج گانه ارومیه). فصلنامه جغرافیا و مطالعات محیطی، ۱۱(۴۳)، ۱۶۴.
- موسوی، میرنجد و باقری‌کشکولی، علی (۱۳۹۱). ارزیابی توزیع فضایی کیفیت زندگی در محلات شهر سردشت. مجله پژوهش و برنامه‌ریزی شهری، ۹(۱)، ۱۱۸-۹۷.

مکالمہ
بـ۔